

MEMÒRIA JUSTIFICATIVA DEL PROJECTE DE LLEI DE MODIFICACIÓ DE LA LLEI 43/2014, DEL 18 DE DESEMBRE, DEL SAIG

I. Regulació actual i justificació de la necessitat de modificació

El 18 de desembre del 2014, el Consell General va aprovar de forma simultània la Llei 43/2014, del saig; la Llei 44/2014, de l'embargament, i la Llei 45/2014, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, amb l'objectiu de fer possible que l'Administració general i els comuns, i també els organismes autònoms i les entitats parapúbliques, si els ho permet la seva llei de creació o regulació, puguin executar per la via forçosa, de forma autònoma i sense la intervenció, preceptiva fins llavors, dels òrgans jurisdiccionals, els actes administratius que dictin i siguin executoris, excepte els que imposen una obligació personalíssima i per als quals la llei no autoritza les autoritats administratives a adoptar mesures de compulsió directa o en què no concorre una situació d'extrema urgència i necessitat. Així mateix, la finalitat és que puguin delegar aquesta execució forçosa en el saig, el qual ha esdevingut competent, d'altra banda, per executar les resolucions judicials que dictin les jurisdiccions civil i administrativa que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida.

Des de l'entrada en vigor de la Llei, la figura del saig ha participat de manera notòria en l'agilització i dinamització del procediment d'execució forçosa i ha suposat una disminució notable del nombre d'expedients pendents d'execució prop de la Batllia, així com una reducció de les resolucions administratives pendents d'execució. Després de cinc anys de funcionament de la figura del saig, es fa necessari efectuar una revisió de la Llei del saig.

En aquest sentit, s'adapta la Llei al nou Codi de procediment civil i s'amplien les competències del saig per tal que pugui incorporar entre les seves funcions l'execució forçosa de les resolucions arbitrals i dels acords de mediació elevats a escriptura pública, així com dels acords de mediació, de les transaccions i dels convenis homologats judicialment que tinguin caràcter executori. S'ha considerat convenient invertir el saig d'aquestes competències per tal de dotar d'efectivitat els mecanismes de resolució de conflictes extrajudicials i així contribuir a la satisfacció de la resolució de controvèrsies, per disposar d'aquesta manera de mecanismes moderns, àgils i fiables per executar les resolucions, els acords o les transaccions que portin causa d'aquests mecanismes de resolució de conflictes alternatius.

Així mateix, la creació de la figura del saig va contribuir molt positivament a reduir el nombre d'expedients pendents d'execució prop de la Batllia, perquè des del mes de maig del 2016 no s'executen directament en seu judicial sinó que és el saig qui se n'encarrega. Un cop demostrada l'efectivitat de la figura del saig en l'agilització de

l'execució de resolucions judicials, s'ha considerat oportú traslladar la competència dels expedients pendents d'executar en seu judicial, i amb data anterior al 2016, al saig. D'aquesta manera, tots els expedients d'execucions civils i administratives passen a ser competència del saig, i es contribueix d'aquesta manera a alleugerir la Batllia i a agilitzar les execucions.

Finalment, per facilitar l'aplicació de la Llei i millorar certs aspectes de la professió del saig que s'han posat de manifest en el transcurs d'aquests cinc anys, i sempre amb la vocació de donar un millor servei públic i fer més garantista el procediment, s'han introduït en aquesta Llei determinades novetats, com la incorporació de la figura del nunci com a persona legitimada per efectuar les notificacions, així com el trasllat de la competència per resoldre els expedients disciplinaris al ministre encarregat de la justícia, en el cas de les infraccions lleus i greus, i al Govern, en el cas de les infraccions molt greus.

Aquesta Llei està dividida en vint-i-set articles, que modifiquen, en tot o en part, vint-i-sis articles i una disposició transitòria de la Llei 43/2014. Finalment, s'estableixen una disposició transitòria i sis disposicions finals.

La disposició transitòria, relativa als expedients disciplinaris contra els saigs que s'estiguin tramitant a la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, estableix que es regeixen per les disposicions d'aquesta Llei pel que fa a la competència per resoldre'ls. La disposició final primera introdueix la col·laboració entre el departament competent en matèria de tributs del Govern i l'Administració de justícia i els saigs per tal de facilitar la tramitació dels procediments d'execució de resolucions judicials, arbitrals i administratives; la disposició final segona reforma puntualment la Llei de l'embargament; la disposició final tercera modifica la disposició transitòria primera de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989, de manera que totes les execucions civils i administratives, amb independència de la seva data, passen a ser competència del saig; la disposició final quarta modifica diversos articles de la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil a l'efecte d'adequar les referències que es realitzen en l'articulat de la Llei al procediment abreujat per tal de coordinar-les a la reforma del procediment abreujat, així com per adaptar el procediment de sol·licitud d'execució de les costes processals, tenint en compte que a través d'aquesta Llei es preveu l'executorietat de les costes processals reclamades per la part executant; la disposició final cinquena modifica diversos articles de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, a l'efecte de tipificar com a infracció penal la manca de col·laboració i l'obstaculització de les funcions del saig; la disposició final sisena modifica puntualment el Decret en relació amb la cessació de pagaments i fallides, del 4 d'octubre de 1969; la disposició final setena estableix el caràcter qualificat de la disposició final cinquena; la disposició final vuitena encomana al Govern la publicació dels textos consolidats corresponents, i la disposició final novena determina la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

II. Abast de la modificació

L'article 1 modifica l'article 1 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 1. *Definicions*

Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per:

a) *Saig*: persona titulada, investida d'autoritat suficient, encarregada professionalment de l'execució forçosa de les resolucions judicials o arbitrals, dels actes administratius, dels acords de mediació elevats a escriptura pública o dels acords de mediació, les transaccions i els convenis homologats judicialment, de caràcter executori, en els termes que estableix aquesta Llei.

b) *Nunci*: professional facultat per delegació expressa del saig, i sota la responsabilitat d'aquest darrer, per procedir a la notificació dels acords, de les diligències i altres actuacions que dicti el saig en el marc dels procediments i les funcions que defineix aquesta Llei. Les condicions d'accés a la professió, de formació prèvia i de responsabilitat es determinen a les normes internes de funcionament de la Cambra de Saigs.

c) *Procediment d'execució*: procediment pel qual es dona compliment a les resolucions judicials o arbitrals, als actes administratius, als acords de mediació elevats a escriptura pública o als acords de mediació, les transaccions i els convenis homologats judicialment, de caràcter executori, d'acord amb les lleis aplicables, que constreny la persona executada a complir les obligacions establertes en aquestes resolucions, actes o acords.

d) *Resolucions judicials*: sentències i autes dictats pels batlles o tribunals en matèria civil o administrativa.

e) *Acte administratiu*: declaració de voluntat d'un òrgan administratiu destinada a produir un efecte jurídic per a la realització d'una finalitat administrativa i referida a una situació de fet o de dret concreta i singular, sotmesa al control jurisdiccional.

f) *Laudes o resolucions arbitrals*: resolucions que decideixen una controvèrsia sotmesa a arbitratge.

g) *Acords de mediació*: convenis mitjançant els quals les parts solucionen una controvèrsia sotmesa a mediació.

h) *Transaccions i convenis*: acords entre les parts que permeten resoldre una controvèrsia.

i) *Persona executant*: persona o entitat pública o privada que sol·licita l'execució forçosa d'una resolució judicial o arbitral, un acte administratiu, un acord de mediació elevat a escriptura pública o un acord de mediació, una transacció i un conveni homologats judicialment, de caràcter executori, d'acord amb les lleis aplicables.

j) *Persona executada*: persona o entitat pública o privada contra la qual s'executa una resolució judicial o arbitral, un acte administratiu, un acord de mediació elevat a escriptura pública o un acord de mediació, una transacció i un conveni homologats judicialment, de caràcter executori, d'acord amb les lleis aplicables.

k) *Costes de l'execució*: els imports que comprenen les despeses d'execució, així com els honoraris del saig.

l) *Despeses d'execució*: els imports de qualssevol tipus inherents al procediment d'execució i necessaris per al seu bon fi.

m) *Honoraris del saig*: els imports meritats en el marc de l'execució fixats segons els barems aprovats reglamentàriament pel Govern.”

Justificació de la modificació

S'han afegit les definicions de *nunci, laudes o resolucions arbitrals, acords de mediació i transaccions i convenis* atès que es tracta de conceptes que s'introdueixen amb aquesta modificació. També s'han modificat les definicions de *saig, procediment d'execució, persona executant, persona executada i costes de l'execució* per tal de posar-les en consonància amb les modificacions que s'efectuen a la Llei i esclarir conceptes.

L'**article 2** modifica els apartats 1 i 4 de l'article 2 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, els quals queden redactats en els termes següents:

“Article 2. *El saig*

1. El saig és la persona professional del dret investida de funció pública que, de conformitat amb les disposicions legals vigents, té autoritat per procedir a l'execució forçosa de les resolucions judicials o arbitrals, dels actes administratius, dels acords de mediació elevats a escriptura pública o dels acords de mediació, les transaccions i els convenis homologats judicialment, de caràcter executori, i per a les altres funcions descrites en aquesta Llei i les altres lleis aplicables, a petició de les persones i les entitats públiques i privades legitimades a aquest efecte.

[...]

4. Els saigs s'han de dotar dels mitjans humans, tècnics i materials necessaris per al compliment degut de les funcions que tenen encomanades, segons determini el ministeri competent en matèria de justícia.”

Justificació de la modificació

S'amplia l'àmbit competencial del saig, per tal d'investir-lo d'autoritat per executar, a més de les resolucions judicials i els actes administratius, les resolucions arbitrals, els acords de mediació elevats a escriptura pública, i els acords de mediació, les transaccions i els convenis homologats judicialment que tinguin caràcter executori. Aquesta novetat prové del nou Codi de procediment civil.

A l'apartat 4 de l'article s'afegeix la menció “segons determini el ministeri competent en matèria de justícia” per tal de donar potestat al ministeri encarregat de la justícia per determinar quins mitjans humans, tècnics i materials són necessaris per dur a terme les funcions del saig amb la finalitat d'assegurar un servei públic eficaç i dotat de totes les eines necessàries. D'aquesta manera, s'instaura un control per part del ministeri i s'acota qui fa la determinació de la suficiència en cas de divergències.

L'**article 3** modifica l'article 3 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 3. Funció

La funció del saig consisteix a dur a terme l'execució forçosa de les resolucions judicials o arbitrals, dels actes administratius, dels acords de mediació elevats a escriptura pública o dels acords de mediació, les transaccions i els convenis homologats judicialment, de caràcter executori, d'acord amb les lleis aplicables, per delegació de l'òrgan que ha dictat aquestes resolucions, actes o acords, i sota el control de l'òrgan esmentat.”

Justificació de la modificació

S'amplia l'àmbit competencial del saig, per tal d'investir-lo d'autoritat per executar, a més de les resolucions judicials i els actes administratius, les resolucions arbitrals, els acords de mediació elevats a escriptura pública, i els acords de mediació, les transaccions i els convenis homologats judicialment que tinguin caràcter executori, per dotar d'efectivitat els mecanismes de resolució de conflictes extrajudicials i així contribuir a la satisfacció de la resolució de controvèrsies. Aquesta novetat prové del nou Codi de procediment civil.

L'**article 4** modifica les lletres *c*, *d* i *e* de l'article 4 de la Llei 43/2014. La lletra *d* passa a ser la *e* i la lletra *e* passa a ser la *f*. S'addiciona una nova lletra *d* a l'article 4 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 4. Altres funcions o activitats

Els saigs poden igualment exercir les funcions o dur a terme les activitats següents:

[...]

c) Organitzar subhastes públiques, sota el control de l'òrgan competent d'acord amb les lleis aplicables. En aquest sentit, el saig s'encarrega de l'execució material de les subhastes i, en el cas que s'esdevinguin incidències durant l'acte de licitació, n'ha d'aixecar acta i comunicar-ho a l'òrgan que ha dictat la resolució judicial o l'acte administratiu, a fi que aquest darrer o l'altre òrgan al qual correspongui, d'acord amb les lleis aplicables, resolguin de conformitat amb les normes de la Llei del Codi de procediment civil o la Llei de bases de l'ordenament tributari, segons el cas.

d) Organitzar subhastes privades d'acord amb les normes que les regulin.

e) Exercir l'administració judicial en els procediments concursals i en els altres processos judicials en què es requereixi el nomenament d'un administrador, d'acord amb la normativa vigent en la matèria.

f) Dur a terme els actes de comunicació i de notificació, personalment o mitjançant una persona delegada, d'acord amb les normes de la Llei del Codi de procediment civil."

Justificació de la modificació

Es reestructura la redacció del precepte i es reenumera en conseqüència. Es precisa que els actes de comunicació i de notificació es poden fer personalment pel saig o per una persona delegada, per tal d'adaptar aquesta previsió a la figura del nunci, la qual s'introdueix amb aquesta modificació.

L'**article 5** modifica l'apartat 2 de l'article 5 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 5. Àmbit d'actuació i obligatorietat del servei

[...]

2. El compliment de les funcions encomanades al saig establertes a l'article 3 i a les lletres e i f de l'article 4 tenen caràcter obligatori. El saig que sigui requerit a aquest efecte no pot negar la seva intervenció o actuació, llevat de causa justificada.

[...]"

Justificació de la modificació

S'adequa la redacció del precepte a les modificacions introduïdes a l'article 4 (les lletres d i e passen a ser e i f, respectivament).

L'**article 6** modifica els apartats 1 i 4 de l'article 6 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, els quals queden redactats en els termes següents:

"Article 6. Causes d'abstenció i recusació

1. El saig s'ha d'abstenir d'exercir les funcions que té encomanades i, si no ho fa, pot ser recusat, en els supòsits següents:

a) Tenir una relació de matrimoni o una situació de convivència anàloga, o un parentiu en línia recta, o en línia col·lateral per consanguinitat o adopció fins al quart grau inclòs o per afinitat fins al segon grau inclòs, amb qualsevol de les parts del procediment, els seus advocats, els seus procuradors o els representants del Ministeri Fiscal.

b) Ser qualsevol de les parts del procediment una societat mercantil en què el saig, el seu cònjuge, la persona amb qui mantingui una situació de convivència anàloga o un parent en línia recta, en línia col·lateral per consanguinitat o adopció fins al quart grau inclòs o per afinitat fins al segon grau inclòs, tingui una participació superior al 20% del capital social, tingui la condició d'administrador únic, conjunt, mancomunat o solidari, o participi en l'òrgan d'administració i en disposi de més del 20% dels drets de vot.

c) Ser o haver estat tutor, advocat o procurador de qualsevol de les parts del procediment, els seus advocats o els seus procuradors en els darrers tres anys.

d) Tenir o haver tingut una relació de dependència, societària o d'interessos amb qualsevol de les parts del procediment, els seus advocats o els seus procuradors en els darrers tres anys.

e) Tenir processos pendents amb qualsevol de les parts del procediment, els seus advocats o els seus procuradors.

f) Ser o haver estat denunciat, acusat o demandat per qualsevol de les parts del procediment, els seus advocats o els seus procuradors, llevat que la denúncia, l'acusació

o la demanda no hagi estat admesa o hagi estat refusada per manca manifesta de fonamentació, en els darrers tres anys.

g) Tenir un interès directe o indirecte en el procediment d'execució o en un altre procediment semblant.

h) Tenir una amistat íntima o una enemistat manifesta amb qualsevol de les parts del procediment, els seus advocats o els seus procuradors.

i) Haver participat en el procediment amb anterioritat, o haver-lo resolt, en qualitat d'advocat, procurador, secretari judicial, fiscal, batlle o magistrat.

[...]

4. Si, arran de la concurrència de causes d'abstenció o recusació, cap saig no pot exercir les funcions que té encomanades, l'execució forçosa de la resolució judicial o arbitral, de l'acte administratiu, de l'acord de mediació elevat a escriptura pública o de l'acord de mediació, la transacció i el conveni homologat judicialment de caràcter executori correspon a l'òrgan jurisdiccional o administratiu competent en defecte del saig.”

Justificació de la modificació

S'amplia l'àmbit en el qual la persona ha hagut d'actuar per tal d'apreciar causa de recusació o abstenció, el qual passa a ser del “procediment d'execució” al “procediment”. La finalitat d'aquesta modificació és no acotar les causes d'abstenció i recusació només al procediment d'execució atès que les funcions del saig no només són de caire executiu (els saigs també poden estendre actes de presència, organitzar subhastes...).

Finalment, s'adequa la redacció de l'apartat 4 a les modificacions de l'article 3 d'aquest text.

L'**article 7** modifica l'apartat 1 de l'article 7 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 7. Honoraris i despeses

1. Els serveis del saig són remunerats sota la forma d'honoraris. Els honoraris del saig es meriten en el moment en què es dicta l'acord d'execució i/o el requeriment de pagament. Aquests honoraris es fixen d'acord amb el barem aprovat reglamentàriament pel Govern, a proposta no vinculant de la Cambra de Saigs.

[...]”

Justificació de la modificació

Es precisa el moment en què comencen a meritjar els honoraris del saig per a més seguretat jurídica i per evitar dubtes interpretatius a l'hora de reclamar el pagament d'aquests honoraris i possibles interessos de demora.

L'**article 8** modifica l'article 8 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 8. Nombre

El nombre de saigs és fixat per acord del Govern, amb la consulta prèvia de la Cambra de Saigs i del Consell Superior de la Justícia, en funció de les necessitats del país, per a la prestació deguda dels serveis que tenen encomanats, amb un mínim de tres saigs."

Justificació de la modificació

Pel que fa al nombre de saigs, s'introdueix prèviament la consulta a la Cambra de Saigs perquè participi de manera més activa en l'organització de la professió, ja que té un coneixement més directe de la realitat del servei i de les necessitats que pugui haver-hi. Aquesta consulta prèvia a la Cambra no tenia raó de ser quan es va promulgar la Llei, atès que la Cambra no estava creada en aquell moment.

L'**article 9** modifica l'apartat 5 de l'article 10 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 10. Selecció

[...]

5. El tribunal de selecció està integrat per sis membres i és presidit pel ministre encarregat de la justícia o el membre al qual delegui aquesta funció. En formen part també el president de la Cambra de Saigs o el membre de la Cambra al qual aquest president delegui la funció, el president del Consell Superior de la Justícia o el membre del Consell al qual delegui aquesta funció, el president del Tribunal Superior de Justícia, el president de la Batllia i un jurista de reconeguda capacitat i experiència designat pel Govern que ha d'exercir la professió al Principat d'Andorra.

[...]"

Justificació de la modificació

S'incorpora com a membre del tribunal de selecció el president de la Cambra de Saigs per tal que els saigs participin de manera més activa en el procés de selecció dels professionals donat el seu coneixement de la professió així com de la realitat del servei que presten. Quan es van nomenar els primers saigs aquesta participació de la Cambra de Saigs al tribunal de selecció no tenia raó de ser atès que no existia la Cambra, en no haver-hi saigs nomenats en aquell moment. Ara, s'adapta la norma a aquesta nova realitat.

En conseqüència, atès que el nombre de membres que formen el tribunal de selecció es manté en sis membres, es modifica el nombre de juristes que formen part del tribunal, que passa de dos a un jurista de reconeguda capacitat i experiència.

L'**article 10** modifica les lletres *b* i *e* de l'article 13 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, les quals queden redactades en els termes següents:

"Article 13. *Cessament*

[...]

b) Per imposició de pena, principal o complementària, d'inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec, durant el temps per a la qual ha estat imposada.

[...]

e) Per jubilació, en arribar a l'edat legal de jubilació."

Justificació de la modificació

Es precisa que el cessament per imposició de pena d'inhabilitació per a l'exercici de l'ofici o el càrrec és durant el temps per al qual ha estat imposada la pena per evitar dubtes interpretatius.

Es modifica el supòsit de cessament per jubilació, el qual precisava que es donava en arribar als seixanta-cinc anys d'edat, per no acotar el supòsit a una edat concreta i així tenir un text obert en cas que la legislació en matèria de jubilació variï. D'aquesta manera, la redacció del precepte estarà en consonància amb la normativa que hi hagi en matèria de jubilació en tot moment (per exemple, si s'amplia l'edat màxima de jubilació).

L'**article 11** modifica l'apartat 5 de l'article 15 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 15. *Disposicions generals*”

[...]

5. Tots els saigs han de pertànyer obligatòriament a la Cambra de Saigs. La Presidència de la Cambra de Saigs és elegida entre els saigs per majoria simple i per un període de dos anys. En cas d'absència de candidats o d'empat, un cop s'han dut a terme tres votacions, la Presidència recau en el saig que tingui més anys d'exercici o, subsidiàriament, en el saig de més edat.”

Justificació de la modificació

Es canvia el període de durada de la Presidència de la Cambra de Saigs i es fixa en dos anys en comptes de quatre per afavorir la rotació en el càrrec i garantir-ne la imparcialitat i transparència.

L'**article 12** modifica l'article 19 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 19. *Obligacions*”

1. Els saigs han de tenir en compte la proporcionalitat entre el valor dels béns i drets i l'import que és objecte d'embargament.
2. Els saigs han de vetllar perquè la persona embargada i els familiars que en depenen econòmicament puguin viure en condicions dignes.

[...]

4. L'arxivament d'un expedient ha de ser comunicat en un termini màxim de quinze dies a l'òrgan que ha dictat la resolució judicial o arbitral, l'acte administratiu, l'acord de mediació elevat a escriptura pública o l'acord de mediació, la transacció i el conveni homologat judicialment que hagi estat executat.

[...]

6. Les quantitats rebudes pel saig relatives a les execucions de les resolucions judicials o arbitrals, dels actes administratius, dels acords de mediació elevats a escriptura pública o dels acords de mediació, les transaccions i els convenis homologats judicialment han de ser dipositades, en el termini màxim de cinc dies hàbils des que les percep, en un compte especial obert en els llibres de l'Autoritat Financera Andorrana o de l'organisme que la pugui substituir en el futur amb les mateixes funcions, un cop feta la deducció dels imports corresponents a les despeses i els honoraris relatius al procediment

d'execució, de conformitat amb el barem aprovat pel Govern. No obstant això, el termini que estableix aquesta obligació pot ser ampliat en virtut dels convenis signats amb les persones i les entitats públiques i privades quan, per raons del volum o la planificació corresponent, sol·licitin l'agrupament de les liquidacions.

[...]"

Justificació de la modificació

S'introdueixen dos noves obligacions dels saigs. La primera consisteix a respectar el principi de proporcionalitat entre el valor dels béns i l'import objecte de l'embargament. Malgrat que els saigs sempre han hagut de respectar el principi de proporcionalitat a l'hora de practicar un embargament, en tractar-se d'un principi general del dret i estar previst a la Llei de l'embargament, s'ha considerat oportú introduir-lo en el text per a més seguretat jurídica i perquè estigui previst a la normativa pròpia dels saigs.

D'igual manera, s'incorpora l'obligació de vetllar perquè la persona embargada i els familiars que en depenen econòmicament puguin viure en condicions dignes, malgrat l'embargament. Així, s'amplia i es reforça la protecció a la persona embargada, i es busca evitar que es puguin donar situacions precàries en què la persona embargada no tingui mitjans per viure dignament per culpa de l'embargament. Si bé els saigs ja han estat aplicant aquesta obligació, també s'ha considerat convenient introduir-la en el text per a més seguretat jurídica.

Les modificacions introduïdes a l'apartat 4 l'adapten a l'article 3.

Es preveu la possibilitat d'ampliar el termini del qual disposa el saig per dipositar les quantitats relatives a les execucions en el compte corresponent quan hi hagi un conveni signat amb les persones o entitats interessades i se sol·liciti l'agrupament de les liquidacions per motiu del volum o la planificació corresponent. Aquesta modificació té per objectiu agilitzar i facilitar el procediment d'execució, tant per al saig com per a l'executant, en els casos en els quals els executants tinguin moltes execucions pendents i així ho demanin. Aquesta modificació s'ha convingut amb l'Autoritat Financera Andorrana. D'aquesta manera, s'adapta el precepte a la realitat per a un funcionament òptim del servei.

L'**article 13** modifica l'apartat 1 de l'article 21 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

"Article 21. Control de les activitats d'execució

1. El saig executa les resolucions judicials o arbitrals, els actes administratius, els acords de mediació elevats a escriptura pública o els acords de mediació, transaccions i convenis homologats judicialment, de caràcter executori, per delegació i sota el control de l'òrgan jurisdiccional o administratiu o del tribunal arbitral que ha dictat la resolució judicial o l'acte administratiu.

[...]"

Justificació de la modificació

S'adapta l'apartat 1 a les modificacions introduïdes a l'article 3.

L'**article 14** modifica la lletra *a* de l'apartat 1 de l'article 24 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, la qual queda redactada en els termes següents:

"Article 24. Òrgan disciplinari

[...]

a) El president de la Cambra de Saigs o, si escau, la persona que el substitueixi o el supleixi en el càrrec, d'acord amb el que estableixin les normes de funcionament intern de la Cambra.

[...]"

Justificació de la modificació

El procediment de substitució o suplència del president de la Cambra està recollit a les normes de funcionament intern de la Cambra. S'afegeix aquesta referència per aclarir quin procediment cal seguir en aquests casos, per a més seguretat jurídica.

L'**article 15** modifica els apartats 4 i 5 de l'article 26 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, els quals queden redactats en els termes següents:

"Article 26. Procediment disciplinari

[...]

4. L'òrgan disciplinari, del qual no pot formar part l'instructor designat, ha de proposar en el termini de quinze dies hàbils la resolució corresponent, la qual ha de ser motivada

i no pot incloure fets diferents dels que han fonamentat el plec de càrrecs, sense perjudici de la valoració jurídica que se'n faci.

La proposta de resolució s'adopta amb el vot favorable de la majoria dels membres de l'òrgan disciplinari, excepte el de l'instructor designat, i s'eleva al ministre competent en matèria de justícia perquè la resolgui quan es tracti de fets qualificats com a infraccions lleus i/o greus, o al Govern quan es tracti de fets qualificats com a infraccions molt greus. Si els mateixos fets poden ser constitutius de més d'una falta amb una classificació distinta, és competent per resoldre l'expedient disciplinari l'òrgan que ho sigui per raó de la falta més greu. En cas que la resolució sigui sancionadora, s'han de determinar amb precisió les infraccions comeses, els preceptes en què romanen tipificades i les sancions imposades.

5. La resolució de l'expedient disciplinari no exhaureix la via administrativa i pot ser impugnada en els termes que estableix el Codi de l'Administració.”

Justificació de la modificació

La competència per resoldre els expedients disciplinaris passa a ser del ministre encarregat de la justícia, per a les infraccions lleus o greus, i del Govern per a les infraccions molt greus. S'introdueixen aquests canvis perquè l'òrgan disciplinari és un òrgan de caràcter tècnic, i a més no té personalitat jurídica pròpia. Així, es dota de més garanties el procediment disciplinari i s'adapta a les normes generals del procediment administratiu.

Fins ara la resolució de l'expedient disciplinari exauria la via administrativa i era susceptible de ser impugnada directament per via jurisdiccional. Ara, la resolució de l'expedient disciplinari no exhaureix la via administrativa i serà susceptible de ser impugnada davant del Govern de conformitat amb les disposicions del Codi de l'Administració. Així, s'adapta la impugnació de la resolució del procediment disciplinari a la normativa administrativa en matèria d'impugnació d'actes administratius, instaurant un doble control sobre l'acte administratiu i dotant de més garanties aquest procediment d'impugnació.

L'**article 16** modifica l'apartat 1 de l'article 27 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 27. Mesures cautelars

1. El Govern pot acordar, a proposta de l'òrgan disciplinari i mitjançant resolució motivada, la suspensió cautelar de l'exercici de la professió del saig, contra el qual se

segueix un expedient disciplinari, tenint en compte la gravetat dels fets comesos i les circumstàncies que concorrin.

[...]"

Justificació de la modificació

La competència per acordar mesures cautelars en el marc d'un procediment disciplinari passa a ser del Govern, per coherència amb les modificacions introduïdes a l'article 26 i per dotar de més garanties el procediment disciplinari.

L'**article 17** modifica les lletres *c* i *e* de l'apartat 3 i les lletres *a*, *b* i *d* de l'apartat 4 de l'article 28 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, les quals queden redactades en els termes següents:

"Article 28. Infraccions

[...]

3. Són infraccions molt greus:

[...]

c) No dipositar en els llibres de l'Autoritat Financera Andorrana, o de l'organisme que la pugui substituir en el futur amb les mateixes funcions, les quantitats percebudes en el marc dels procediments d'execució, en el termini fixat a l'article 19.6, sempre que es faci de forma intencionada, amb ànim manifest de frau o de forma reiterada.

[...]

e) L'incompliment de les obligacions o dels deures professionals establerts en aquesta Llei o en les normes deontològiques, quan en resulti un perjudici molt greu.

[...]

4. Són infraccions greus:

a) L'incompliment de les obligacions o dels deures professionals establerts en aquesta Llei o en les normes deontològiques, quan en resulti un perjudici greu i sempre que no constitueixi una infracció molt greu.

b) L'incompliment de les normes vigents en matèria d'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius.

[...]

d) La negativa del saig a prestar els seus serveis sense causa justificada o la prestació dels seus serveis de forma negligent.

[...]"

Justificació de la modificació

S'adapta la redacció de la lletra c de l'apartat 3 (relatiu a les infraccions molt greus) a les modificacions introduïdes a l'article 19.6 i s'afegeix que s'apreciarà la infracció quan es faci de forma intencionada, amb ànim manifest de frau o de forma reiterada, per tal d'evitar sancionar accions involuntàries o descuits a l'hora de complir amb aquesta obligació, i així evitar una aplicació massa restrictiva del règim disciplinari i dotar el procediment de més seguretat jurídica.

Es modifica la lletra e de l'apartat 3 (relatiu a les infraccions molt greus) i s'especifica que el perjudici que resulti de l'incompliment de les obligacions ha de ser molt greu per apreciar la infracció molt greu, i se suprimeix la referència a "per a les persones que hagin contractat els serveis del saig" per tal que es pugui sancionar els saigs quan el dany que resulti de l'incompliment de les seves obligacions causi un perjudici molt greu als executats, i no només als executants. S'introdueixen, així, més garanties per als executats.

Es modifica la lletra a de l'apartat 4 (relatiu a les infraccions greus) i s'especifica que el perjudici que resulti de l'incompliment de les obligacions ha de ser greu per apreciar la infracció greu, i se suprimeix la referència a "per a les persones que hagin contractat els serveis del saig" per tal que es pugui sancionar els saigs quan el dany que resulti de l'incompliment de les seves obligacions causi un perjudici greu als executats, i no només als executants. S'introdueixen, així, més garanties per als executats.

Es modifica la lletra b de l'apartat 4 (relatiu a les infraccions greus) i se suprimeix la referència a "processals" de manera que l'incompliment de qualsevol norma en matèria d'execució forçosa de resolucions judicials o actes administratius és susceptible de ser considerat com a infracció greu. Així, es precisa que l'incompliment de la normativa per part del saig com a acte susceptible de constituir una infracció no queda acotat a les normes processals, sinó a totes les normes en matèria d'execució, per a més seguretat jurídica.

L'**article 18** modifica els apartats 1 i 2 de l'article 29 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, els quals queden redactat en els termes següents:

"Article 29. Prescripció de les infraccions

1. Les infraccions molts greus prescriuen al cap de quatre anys, les greus al cap de dos anys i les lleus al cap de sis mesos. Aquests terminis es computen a partir de la data del dia de cessament de l'acció o l'omissió susceptible de constituir infracció.

2. El termini de prescripció s'interromp per qualsevol denúncia adreçada a l'òrgan disciplinari del saig, a partir del moment en què aquest en tingui coneixement, o per qualsevol actuació realitzada amb coneixement formal de la persona interessada que s'adreci a la iniciació, la tramitació o la resolució de l'expedient disciplinari.

La interrupció deixa de tenir efecte si no s'incoa l'expedient disciplinari o queda paralitzat durant més de sis mesos per causa no imputable a l'infractor. En aquest cas, el còmput del termini de prescripció s'inicia de nou a partir de la data de la darrera actuació que consti en l'expedient disciplinari.

[...]"

Justificació de la modificació

S'elimina la referència al fet que el termini pot computar "des de la data en què se n'hagi hagut de tenir coneixement" per a més seguretat jurídica i per evitar dubtes interpretatius, i per adequar el precepte a la jurisprudència recaiguda en matèria de prescripció dels terminis.

S'afegeix com a supòsit d'interrupció de la prescripció el fet que l'òrgan disciplinari conegui una denúncia contra un saig. L'òrgan disciplinari rep un volum important de denúncies, de les quals la majoria no tenen fonaments ni elements suficients per obrir l'expedient disciplinari corresponent. Per evitar que les infraccions puguin prescriure –sobretot les lleus, que tenen un termini de prescripció de sis mesos–, s'ha considerat oportú introduir com a supòsit d'interrupció de la prescripció el fet que l'òrgan rebí una denúncia contra un saig, atès que l'òrgan es reuneix un cop cada mes o cada dos mesos i es podria donar el supòsit que la presumpta infracció prescrivís. En cas contrari, l'òrgan hauria de dur a terme actuacions per posar en coneixement del saig interessat la denúncia per tal que s'interrompés el termini de prescripció, sense poder fer una valoració preliminar de les denúncies (i, per tant, s'haurien d'iniciar expedients disciplinaris per a totes les denúncies, tot i que la majoria acabarien arxivant-se després).

L'**article 19** modifica l'apartat 1 de l'article 36 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, i hi addiciona l'apartat 4, els quals queden redactats en els termes següents:

"Article 36. *Disposicions generals*

1. Per delegació de l'autoritat judicial o administrativa i a instància de la persona executant, els saigs duen a terme l'execució forçosa de les resolucions judicials o els actes administratius que siguin executoris d'acord amb les lleis aplicables, i que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida determinada o que esdevé determinable amb simples operacions aritmètiques, sense que l'òrgan competent hagi de fixar els paràmetres necessaris per determinar-la, per mitjà del procediment que regula aquesta Llei.

[...]

4. En complement de les competències establertes als apartats 1 a 3 anteriors, els saigs poden dur a terme l'execució forçosa de les costes processals, inclosos els honoraris d'advocats i procuradors, que s'estableixin en resolucions judicials fermes i definitives, en les resolucions arbitrals, en els acords de mediació elevats a escriptura pública, o en les transaccions o els convenis homologats mitjançant una resolució judicial.”

Justificació de la modificació

Es modifica l'apartat 1 per tal de facilitar el procediment i evitar dubtes interpretatius, i es precisa que els imports susceptibles d'execució han de consistir en quantitats líquides determinades o que esdevenen determinables amb operacions aritmètiques simples, sense que l'òrgan competent hagi de fixar els paràmetres necessaris per determinar-les.

S'afegeix un nou apartat 4, el qual especifica que les competències del saig inclouen l'execució de les costes processals.

I s'afegeix un nou apartat 5, el qual precisa, per a més seguretat jurídica, que els saigs no poden dur a terme l'execució forçosa de les resolucions judicials o arbitrals, actes administratius o acords diferents als que es recullen en aquest precepte (aquesta previsió ja estava prevista i desapareix amb la modificació que efectua el Codi de procediment civil. S'ha considerat oportú introduir-la de nou per evitar dubtes interpretatius).

L'**article 20** modifica els apartats 1, 2 i 4 de l'article 37 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, els quals queden redactats en els termes següents:

“Article 37. Sol·licitud d'execució

1. La persona executant que sol·licita prop del saig l'execució forçosa d'una resolució judicial o arbitral, d'un acte administratiu, d'un acord de mediació elevat a escriptura pública o d'un acord de mediació, una transacció o un conveni homologats judicialment

ho ha de fer mitjançant un escrit a aquest efecte, en què ha de constar la identificació i, quan es conegui, el domicili de la persona executada; a l'escrit, hi ha d'adjuntar:

a) Una còpia autenticada de la resolució judicial o arbitral, de l'acte administratiu, de l'acord de mediació elevat a escriptura pública o de l'acord de mediació, la transacció o el conveni homologat judicialment, de caràcter executori.

b) En el supòsit de l'execució forçosa d'una resolució judicial, l'original de la certificació estesa per l'òrgan jurisdiccional competent que faci constar que aquesta resolució és ferma, i que fixi les quantitats que hagin estat dipositades, consignades i satisfetes durant la tramitació del procés. En el cas de la certificació estesa per l'òrgan jurisdiccional de primera instància, també cal indicar si s'ha interposat o no recurs contra la resolució de primera instància. L'òrgan jurisdiccional competent ha d'estendre la certificació esmentada en el termini màxim de cinc dies hàbils des que la persona executant li ho sol·liciti.

c) En el supòsit de l'execució forçosa d'un acte administratiu, una còpia de la provisió de constrenyiment dictada per l'òrgan administratiu competent.

d) Les minutes dels honoraris en què es detallin les actuacions que s'han portat a terme en la prestació dels serveis encomanats en el marc de l'execució, les factures de les despeses i els altres documents que justifiquen les bestretes pagades. Les minutes dels honoraris han de ser conformes a les normes de la professió de què es tracti que hagin estat aprovades a aquest efecte.

2. A la sol·licitud d'execució, la persona executant ha de precisar:

a) La tutela que vol exercitar d'acord amb la resolució judicial o arbitral, l'acte administratiu, l'acord de mediació elevat a escriptura pública o l'acord de mediació, la transacció o el conveni homologats judicialment, de caràcter executori.

b) La quantitat per la qual sol·licita que es despatxi l'execució forçosa.

c) Els actes concrets que són necessaris per acomplir l'obligació continguda en la resolució judicial o arbitral, l'acte administratiu, l'acord de mediació elevat a escriptura pública o l'acord de mediació, la transacció o el conveni homologats judicialment, i els actes que escaiguin en cas d'incompliment de la part executada.

[...]

4. Els saigs, en el marc de l'execució forçosa de les resolucions judicials o arbitrals, dels actes administratius, dels acords de mediació elevats a escriptura pública o dels acords de mediació, les transaccions i els convenis homologats judicialment de caràcter executori, resten sotmesos a les normes de la Llei del Codi de procediment civil, de la

Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, del Codi de l'Administració i de la Llei de l'embargament, en allò que no contradigui aquesta Llei.”

Justificació de la modificació

S'adequa la redacció del precepte a l'article 3 i s'esclareixen certs aspectes del procediment per tal de facilitar-ne l'aplicació i evitar dubtes interpretatius.

L'**article 21** modifica l'apartat 1, lletra *a*, i els apartats 3 i 5 i addiciona un nou apartat 7 a l'article 38 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, els quals queden redactats en els termes següents:

“Article 38. Acord d'execució i requeriment

1. En el termini màxim d'un mes des de la recepció de la sol·licitud d'execució forçosa d'una resolució judicial, i llevat que hagi decidit denegar el despatx de l'execució pels motius que estableix la Llei del Codi de procediment civil, el saig dicta un acord d'execució que:

a) Determina les quantitats que eventualment s'han de satisfer en concepte de principal, interessos, costos processals i costos de l'execució, i altres conceptes justificats, així com les quantitats que hagin estat dipositades, consignades i satisfetes durant la tramitació del procés, d'acord amb la certificació estesa en aquest sentit per l'òrgan jurisdiccional competent, i especifica a quins dels conceptes esmentats s'imputen les quantitats.

[...]

3. En el supòsit de l'execució forçosa d'un acte administratiu, el saig només adreça un requeriment a la persona executada, en el termini màxim d'un mes des de la recepció de la sol·licitud d'execució, en què li atorga un termini màxim de tretze dies hàbils per pagar el deute i dipositar al seu despatx professional l'import que és objecte de l'execució, en concepte de principal, interessos i costos de l'execució i, si escau d'acord amb la Llei de bases de l'ordenament tributari, en concepte de recàrrecs.

[...]

5. L'acord d'execució i el requeriment s'han de notificar a la persona executada mitjançant una comunicació fefaent lliurada personalment pel saig o pel nunci facultat per delegació expressa del saig, o bé mitjançant qualsevol mitjà electrònic que permeti assegurar la identitat de l'emissor i la del receptor, quan se'n conegui l'adreça electrònica autoritzada per rebre notificacions, o mitjançant una carta certificada amb avís de recepció, quan se'n conegui el domicili. En cas contrari, i també quan la recepció

de la comunicació o notificació hagi resultat infructuosa, el saig, a l'efecte de notificació, publica l'acord d'execució i el requeriment al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, de conformitat amb les normes generals en matèria de notificacions.

[...]

7. En cas que la persona executada no estigui conforme amb l'import corresponent a les costes processals reclamades per la part executant, ho ha de notificar al saig dins els tretze dies hàbils següents al dia en què se li notifiqui l'acord d'execució. Una vegada rebuda la notificació referida, el saig ha de traslladar-la a la persona executant a l'efecte que insti el procediment de sol·licitud d'execució de les costes processals que regula la Llei del Codi de procediment civil.”

Justificació de la modificació

S'amplia el termini del qual disposa el saig per dictar l'acord d'execució, el qual passa de tretze dies hàbils a un mes. S'amplia el termini del qual disposa el saig per enviar el requeriment a la persona executada en el cas de l'execució d'un acte administratiu, el qual passa de tretze dies hàbils a un mes. S'amplien aquests terminis, a petició de la Cambra de Saigs, per adequar el procediment a la realitat de la professió i per millorar el funcionament del procediment.

Així mateix, es modifica l'apartat 5, relatiu a la notificació de l'acord d'execució i del requeriment, per tal d'adaptar-lo a les normes generals en matèria de notificacions per a més seguretat jurídica i per dotar de més garanties el procediment per a la persona executada.

Finalment, s'afegeix un nou apartat 7 a l'efecte d'introduir la possibilitat que la persona executada impugni l'import corresponent a les costes processals reclamades per la persona executant, i el procediment per fer-ho per tal de dotar de més garanties el procediment per a la persona executada.

L'**article 22** modifica l'apartat 1 de l'article 40 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 40. Pràctica de l'embargament

1. Un cop notificat l'acord d'embargament d'acord amb l'article 39.1, el saig ha de practicar, si escau, l'embargament dels béns i drets de la persona executada en el termini màxim de quinze dies naturals, de conformitat amb la normativa aplicable en la matèria, en quantia suficient per cobrir:

- a) L'import principal del deute i, si escau d'acord amb la Llei de bases de l'ordenament tributari, dels recàrrecs.
- b) Els interessos meritats i que es meritin fins a la data del cobrament efectiu del deute.
- c) Qualsevol altra quantitat fixada a la resolució o l'acord objecte d'execució.
- d) Les costes de l'execució.

[...]"

Justificació de la modificació

S'amplia el termini del qual disposa el saig per practicar l'embargament, el qual passa de cinc dies hàbils a quinze dies hàbils. S'amplien aquests terminis, a petició de la Cambra de Saigs, per adequar el procediment a la realitat de la professió i per millorar el funcionament del procediment.

D'altra banda, s'esclareixen certs aspectes del procediment per tal de facilitar-ne l'aplicació i evitar dubtes interpretatius.

L'**article 23** addiciona les lletres *c* i *d* a l'apartat 1, i modifica l'apartat 3 de l'article 42 a la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, els quals queden redactats en els termes següents:

"Article 42. Acabament i sobreseïment del procediment d'execució

1. El procediment d'execució acaba:

[...]

c) Amb un acord de les parts formalitzat davant del saig.

d) Amb el desistiment formal de la part executant; en aquest cas, ha de satisfer les costes i les despeses meritades en el procediment d'execució.

[...]

3. En els supòsits assenyalats als apartats anteriors, el saig dicta un acord en què decideix l'arxivament o el sobreseïment provisional del procediment d'execució, respectivament. Aquest acord pot ser impugnat en la mateixa forma que estableix l'article 39.3, i el saig

l'ha de comunicar al batlle o el tribunal que ha dictat la resolució judicial que s'està executant.”

Justificació de la modificació

S'afegeixen dos supòsits nous d'acabament del procediment d'execució: l'acord entre les parts i el desistiment formal de la part executant. Es tracta de dos supòsits que, malgrat no estar expressament previstos a la Llei fins ara, ja es tenien en compte a la pràctica, atès que la voluntat de les parts sempre ha de prevaldre.

Finalment, s'elimina el termini màxim de cinc dies hàbils del qual disposaven els saigs per comunicar al batlle o al tribunal l'acord d'arxivament o sobreseïment, tot i que l'obligació, malgrat suprimir el termini, es manté. S'ha considerat oportú suprimir el termini existent atès que es tracta d'un mer acte de tràmit (comunicació de l'arxivament o sobreseïment) i no requereix un termini màxim.

L'**article 24** modifica l'apartat 2 de l'article 43 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 43. *Costes*

[...]

2. Si la persona executada no paga voluntàriament aquestes costes o no es poden satisfer amb el producte de l'alienació dels béns i drets embargats, o la part executant desisteix del procediment d'execució, el pagament és a càrrec de qui ha sol·licitat al saig l'execució de la resolució judicial o arbitral, l'acte administratiu, l'acord de mediació elevat a escriptura pública o l'acord de mediació, la transacció o el conveni homologat judicialment que correspongui.

[...]”

Justificació de la modificació

S'adapta la redacció a les noves competències del saig recollides a l'article 3.

L'**article 25** modifica l'article 44 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 44. *Pagament*

El saig disposa d'un termini de cinc dies hàbils per sol·licitar a l'Autoritat Financera Andorrana, o a l'organisme que la pugui substituir en el futur amb les mateixes funcions,

el pagament a favor de la persona executant de les sumes percebudes en el marc del procediment d'execució, llevat que aquestes sumes es corresponguin amb pagaments en el marc d'execucions d'actes administratius o pagaments fraccionats o agrupats destinats a un mateix creditor que la persona executant ha sol·licitat i s'ha convingut que es facin en un termini superior. L'Autoritat Financera Andorrana disposa del mateix termini de cinc dies hàbils per sol·licitar aquest pagament a l'entitat o a la persona dipositària que correspongui.”

Justificació de la modificació

Es modifica aquest article per posar-lo en consonància amb els canvis introduïts a l'article 19.

L'**article 26** modifica l'article 45 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 45. *Notificació*

En acabar el procediment d'execució, el saig ho ha de notificar a l'òrgan que ha dictat la resolució judicial o arbitral, l'acte administratiu, l'acord de mediació elevat a escriptura pública o l'acord de mediació, la transacció o el conveni homologat judicialment.”

Justificació de la modificació

S'adapta la redacció a les noves competències del saigs recollides a l'article 3.

L'**article 27** modifica l'apartat 1 de la disposició transitòria tercera de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, el qual queda redactat en els termes següents:

“Disposició transitòria tercera. *Procediments d'execució forçosa en curs* (modificada per l'article 8 de la Llei 8/2017)

1. Tots els procediments d'execució forçosa de les resolucions judicials civils i administratives que consisteixen en el pagament d'una quantitat líquida, inclosos aquells en què s'hagi convocat una subhasta pública o s'hagin segrestat els béns embargats, segueixen el règim següent:

a) El batlle o el tribunal competent dicta un aute en què arxiva el procediment esmentat i notifica a la persona executant que s'ha d'adreçar al saig que correspongui a l'efecte de sol·licitar l'execució forçosa, amb les especificitats següents:

i) Si el batlle o el tribunal ha requerit el pagament a la persona executada però encara no ha travat embargament sobre els seus béns i drets, ni ha rebut diners a compte del deute, deixa sense efecte el requeriment de pagament.

ii) Si el batlle o el tribunal ja ha travat embargament sobre els béns i drets de la persona executada, manté aquesta mesura però requereix a la part executant que li acrediti, en el termini d'un mes des del dia en què li notifica l'aute, que ha sol·licitat l'execució forçosa al saig. En cas que la persona executant no li ho acrediti en el termini indicat, el batlle o el tribunal deixa sense efecte la mesura esmentada.

iii) Si el batlle o el tribunal ha rebut diners a compte del deute que estan dipositats o consignats en el marc del procediment i que han de ser lliurats a la part executant, els lliura a la part executant o al saig encarregat de l'execució.

iv) Si el batlle o tribunal ha convocat una subhasta pública, deixa sense efecte la convocatòria, preserva tanmateix les actuacions que s'hagin pogut fer anteriorment en el procediment d'alienació i en lliura una còpia al saig encarregat de l'execució.

En el supòsit *ii* anterior, el saig disposa d'un termini d'un mes des del dia en què la part executant li ha sol·licitat l'execució forçosa per travar l'embargament que correspongui i comunicar-ho al batlle o el tribunal competent, perquè pugui deixar sense efecte l'embargament que va travar en el seu dia i que havia mantingut entretant. No obstant això, a l'efecte de la preferència per executar els béns o drets embargats, s'entén que l'embargament travat pel saig substitueix l'embargament travat pel batlle o el tribunal competent, i que per tant no n'altera la data.

[...]"

Justificació de la modificació

Un cop demostrada l'efectivitat de la figura del saig en l'agilització de l'execució de resolucions judicials, s'ha considerat oportú traslladar la competència dels expedients pendents d'executar en seu judicial, i amb data anterior al 2016, al saig. D'aquesta manera, tots els expedients d'execucions civils i administratives passen a ser competència del saig, i es contribueix, així, a alleugerir la Batllia i a agilitzar els procediments d'execució.

S'afegeix a la Llei, com a **disposició transitòria**, el següent:

"Disposició transitòria. Normes aplicables en relació amb el procediment disciplinari

Els expedients disciplinaris contra els saigs que s'estiguin tramitant en la data de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regeixen per les disposicions d'aquesta Llei pel que fa a la competència per resoldre els expedients esmentats.”

La **disposició final primera** introdueix la col·laboració entre el departament competent en matèria de tributs del Govern i l'Administració de justícia i els saigs per facilitar la tramitació dels procediments d'execució de resolucions judicials, arbitrals i administratives. Queda redactada com segueix:

“El departament competent en matèria de tributs del Govern ha de col·laborar amb l'Administració de justícia i amb els saigs per facilitar la tramitació dels procediments d'execució de resolucions judicials, arbitrals i administratives. En aquest sentit, els ha de traslladar la informació requerida en relació amb la situació dels obligats tributaris en el termini màxim de quinze dies a comptar de la data del requeriment. Per facilitar aquest intercanvi, el departament competent en matèria de tributs pot signar convenis que desenvolupin els procediments de tramesa d'informació, els quals poden incloure i regular l'accés telemàtic a aquesta informació.”

La **disposició final segona** modifica l'article 15 de la Llei de l'embargament, el qual queda redactat en els termes següents:

“Article 15. *Alienació per subhasta*

[...]

9. El procediment de subhasta pública també es pot portar a terme per mitjans telemàtics o electrònics, tot adaptant els processos descrits en aquest article als nous canals disponibles, atenent el que disposin les normes legals i reglamentàries que es desenvolupin al respecte.”

La **disposició final tercera** modifica la disposició transitòria primera de la Llei 45/2014, del 18 de desembre, de modificació del Codi de l'administració, del 29 de març de 1989, per coherència amb la modificació de la disposició transitòria tercera de la Llei 43/2014. Queda redactada com segueix:

“Disposició transitòria primera. *Procediments d'execució forçosa en curs*

En tots els procediments d'execució forçosa dels actes administratius que es trobin en curs davant de la Batllia -inclosos aquells en què s'hagi convocat una subhasta pública o s'hagin segrestat els béns embargats-, i en els quals no s'hagin ordenat mesures de compulsió directa, el batlle o el tribunal competent dicta un aute en què arxiva el

procediment esmentat i notifica a l'Administració que esdevé, en endavant, competent per executar per si mateixa l'acte administratiu de què es tracti, o que pot recórrer al saig que correspongui amb la mateixa finalitat, amb les especificitats següents:

i) Si el batlle o el tribunal ha requerit de pagament a la persona executada però encara no ha travat embargament sobre els seus béns i drets, ni ha rebut diners a compte del deute, deixa sense efecte el requeriment de pagament.

ii) Si el batlle o el tribunal ja ha travat embargament sobre els béns i drets de la persona executada, manté aquest embargament però requereix a l'Administració que li comuniqui que ha travat l'embargament que correspongui o que ha sol·licitat l'execució forçosa al saig, en ambdós casos en el termini d'un mes des del dia en què li notifica l'aute. En cas que la persona executant no li ho acrediti en el termini indicat, el batlle o el tribunal deixa sense efecte l'embargament esmentat.

iii) Si el batlle o el tribunal ha rebut diners a compte del deute que estan dipositats o consignats en el marc del procediment i que han de ser lliurats a l'Administració, procedeix en aquest sentit.

iv) Si el batlle o el tribunal ha convocat una subhasta pública, deixa sense efecte la convocatòria, preservant tanmateix les actuacions que s'hagin pogut efectuar anteriorment per la Batllia en el procediment d'alienació.

En el supòsit *ii* anterior, si l'Administració ha sol·licitat l'execució forçosa al saig, aquest últim disposa d'un termini d'un mes des del dia en què l'Administració ho ha sol·licitat per travar l'embargament que correspongui i comunicar-ho al batlle o al tribunal competent, perquè pugui deixar sense efecte l'embargament que va travar en el seu dia i que havia mantingut entretant. No obstant això, a l'efecte de la preferència per a l'execució dels béns o drets embargats, s'entén que l'embargament travat pel saig o per l'Administració substitueix l'embargament travat pel batlle o el tribunal competent i que, per tant, no n'altera la data.

En qualsevol cas, el batlle o el tribunal ha de fer constar a l'aute l'import actualitzat del deute pendent de pagament a la data en què es dicta. Aquest aute s'ha de notificar a l'Administració, que el trasllada a la persona executada en cas que se li hagi fet saber el procediment d'execució. L'Administració pot sol·licitar i obtenir el retorn de l'original de l'expedient que correspongui.

En el cas que s'hagin ordenat mesures de compulsió directa, continua sent competent per conèixer i tramitar el procediment el mateix batlle o el mateix tribunal.”

La **disposició final quarta** modifica l'exposició de motius i diversos articles de la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil a l'efecte d'adequar les referències que es realitzen en l'articulat de la Llei al procediment abreujat per tal de coordinar-les a la reforma del procediment abreujat, així com per adaptar el procediment de sol·licitud d'execució de les costes processals, tenint en compte que a través d'aquesta Llei es preveu l'executorietat de les costes processals reclamades per la part executant, els quals queden redactats en els termes següents:

1. Es modifiquen els apartats c i d del títol VII de l'exposició de motius de la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil, els quals queden redactats de la manera següent:

“c) El procediment d'arrendaments es substancia d'acord amb les normes que aquesta Llei preveu per al procediment abreujat, però s'estableixen determinades especificitats, com ara terminis més reduïts de fins a tretze dies hàbils per contestar la demanda i dictar sentència, o el requisit que ja preveia la disposició addicional segona de la Llei d'arrendaments de finques urbanes, del 30 de juny de 1999, d'estar al corrent del pagament de la renda pactada o de consignar-ne judicialment l'import perquè el recurs d'apel·lació sigui admès o no caduqui durant la seva tramitació, amb les adaptacions necessàries derivades de la jurisprudència recent del Tribunal Constitucional. A més, és reprèn i, si escau, s'actualitza la regulació de determinades altres institucions pròpies del procediment d'arrendaments, com ara l'enervació de l'acció o el retorn provisional de la possessió de la finca que es va incorporar mitjançant la modificació de la Llei d'arrendaments de finques urbanes, en virtut de la Llei 1/ 2014, del 23 de gener.

d) El procediment laboral també es tramita en virtut de les normes relatives al procediment abreujat, però, com s'esdevé amb el procediment d'arrendaments, es preveuen especialitats vinculades a terminis més reduïts de fins a tretze dies hàbils per contestar la demanda i dictar sentència.”

2. Es modifica l'apartat 3 de l'article 174 de la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil, el qual queda redactat de la manera següent:

“3. Contra la resolució en què el tribunal decideix admetre o no admetre les proves es pot interposar oralment un recurs de reposició a l'audiència prèvia si el procés es substancia pel procediment ordinari, o al judici oral si el procés es substancia pel procediment abreujat. Aquest recurs de reposició es substancia i resol en el mateix acte, i en cas que es desestimi no es pot interposar cap d'altre, sense perjudici que es pugui formular la protesta oportuna per poder fer valer la impugnació a la segona instància.”

3. Es modifica l'apartat 3 de l'article 185 de la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil, el qual queda redactat de la manera següent:

“3. Contra la resolució en què el tribunal resol la sol·licitud d'exhibició de documents per terceres persones es pot interposar oralment un recurs de reposició a l'audiència prèvia si el procés es substancia pel procediment ordinari, o al judici oral si el procés es substancia pel procediment abreujat. Aquest recurs de reposició es substancia i resol en el mateix acte, i en cas que es desestimi no es pot interposar cap d'altre, sense perjudici que es pugui formular la protesta oportuna per poder fer valer la impugnació a la segona instància.”

4. Es modifica l'apartat 2 de l'article 257 de la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil, el qual queda redactat de la manera següent:

“2. Si les parts no haguessin arribat a un acord o no estiguessin en disposició de concloure'l en aquest moment, el tribunal, de conformitat amb allò que n'estableix l'article 153, examina i resol oralment les qüestions processals que puguin impedir la resolució del procés mitjançant una sentència sobre el fons, en l'ordre i d'acord amb allò que s'estableix als articles 155-161.”

5. Es modifica l'article 258 de la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil, el qual queda redactat de la manera següent:

“Article 258. sentència i diligències per a millor proveir

1. El tribunal dicta la sentència dins el termini dels vint dies hàbils següents al dia en què finalitza el judici oral o de conformitat amb allò que estableix l'article 167, dins el termini dels tretze dies hàbils al dia en què, en el supòsit de l'article 257.4, “declara el procés vist per a sentència, perquè la discrepància queda reduïda a una o diverses qüestions jurídiques”.

2. El tribunal pot decidir, dins del termini de vint dies hàbils assenyalat a l'apartat anterior, la pràctica de proves com a diligències per a millor proveir, d'acord amb les normes que n'estableix la secció segona del capítol sisè del títol III, en el que siguin aplicables.”

6. Es modifica l'article 283 de la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil, el qual queda redactat de la manera següent:

“Article 283. Assenyalament i desenvolupament del judici oral

El tribunal assenjala la data en què es celebra el judici oral dins els vint dies hàbils següents al dia en què finalitzen els tràmits d'al·legacions, que es desenvoluparà de conformitat amb allò que estableix l'article 257.”

7. Es modifica l'article 289 de la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil, el qual queda redactat de la manera següent:

“Article 289. Assenyalament i desenvolupament del judici oral

El tribunal assenjala la data en què es celebra el judici oral dins els vint dies hàbils següents al dia en què finalitzen els tràmits d'al·legacions, que es desenvoluparà de conformitat amb allò que estableix l'article 257.”

8. Es modifica l'article 304 de la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil, el qual queda redactat de la manera següent:

“Article 304. Assenyalament i desenvolupament del judici oral

El tribunal assenjala la data en què es celebra el judici oral dins els vint dies hàbils següents al dia en què finalitzen els tràmits d'al·legacions, que es desenvoluparà de conformitat amb allò que estableix l'article 257”

9. Es modifica l'article 357 de la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil, el qual queda redactat de la manera següent:

“Article 357. *Sol·licitud d'execució de les costes processals*

1. Un cop la resolució judicial que imposa les costes processals esdevé ferma, la part que ha obtingut un pronunciament favorable en relació amb les costes processals pot sol·licitar-ne l'execució davant el secretari judicial adscrit o que forma part del tribunal que ha dictat la resolució, sense perjudici del que es prevegi en cas que s'hagi concedit el benefici de la defensa i l'assistència tècnica lletrades gratuïtes i de la possibilitat, per a l'executant, d'instar l'execució de les costes processals directament prop del saig.

2. A la sol·licitud d'execució de les costes processals s'han d'adjuntar les minutes dels honoraris on es detallin les actuacions que s'han portat a terme en la prestació dels serveis encomanats, les factures de les despeses i els altres documents que justifiquen les bestretes pagades. Les minutes dels honoraris han de ser conformes a les normes de la professió de què es tracti aprovades a aquest efecte.

3. En cas que l'executant hagi instat l'execució de les costes processals directament prop del saig i la part executada, dins el termini previst a la Llei del saig, hagi manifestat la seva oposició a l'import corresponent a les costes processals reflectit a l'acord d'execució, l'executant ha d'instar el procediment de sol·licitud d'execució de les costes processals previst als apartats anteriors.”

La **disposició final cinquena** modifica diversos articles de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, a l'efecte de tipificar com a infracció penal la manca de col·laboració i l'obstaculització de les funcions del saig, els quals queden redactats en els termes següents:

1. Es modifica l'article 337 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, el qual queda redactat de la manera següent:

"Article 337. Delicte de denegació de cooperació

El funcionari que, requerit per l'autoritat competent o pel saig en exercici legítim de les seves funcions, no presti l'auxili degut a l'Administració de justícia, a qualsevol servei públic o al saig, ha de ser castigat amb pena d'inhabilitació per a l'exercici de càrrec públic fins a quatre anys."

2. Es modifica l'article 396 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, el qual queda redactat de la manera següent:

"Article 396. Obstaculització de funcions públiques

El qui mitjançant violència o intimidació influeixi o tracti d'influir en una autoritat, un funcionari o un saig en l'exercici de les seves funcions o d'impedir-ne l'exercici ha de ser castigat amb pena de presó d'un a quatre anys, sense perjudici de la pena que correspongui per les conseqüències derivades del fet."

3. Es modifica l'article 427 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, el qual queda redactat de la manera següent:

"Article 427. Obstaculització d'execució de resolucions judicials o d'actes d'execució

1. Qui mitjançant força en les coses o vies de fet obstaculitza l'execució d'una resolució judicial o qualsevol acte d'execució dut a terme per un saig, ha de ser castigat amb pena d'arrest. La temptativa és punible.

2. L'incompliment reiterat de resolucions judicials referents a la guarda i custòdia de menors, la privació injustificada i reiterada del dret de visites establert a favor del familiar que no en té la custòdia, o l'impagament reiterat de pensions alimentàries a familiars ha de ser castigat amb la mateixa pena. En supòsits d'especial gravetat el tribunal, valorant les circumstàncies atenuants i agreujants concurrents i, en general, la gravetat del fet i les circumstàncies personals, pot imposar, excepcionalment, pena de presó fins a un any."

4. Es modifica l'article 510 de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal, el qual queda redactat de la manera següent:

"Article 510. Incompliment del deure de col·laboració

1. El professional o el tècnic que, en cas de necessitat, sigui legítimament requerit per autoritat, funcionari o saig per prestar la seva col·laboració i, sense justa causa, s'hi refusi, ha de ser castigat amb pena de multa fins a 3.000 euros, sempre que el fet no sigui constitutiu de delicte.

2. El qui havent estat citat en forma legal deixi de comparèixer sense causa justa davant un tribunal en un procés, ocasionant perjudici a una de les parts o al desenvolupament de la causa, ha de ser castigat amb la mateixa pena.”

La **disposició final sisena** modifica l'article 73 del Decret en relació amb la cessació de pagaments i fallides, del 4 d'octubre de 1969, per tal d'incloure-hi els honoraris dels saigs com a crèdits privilegiats en cas de fallida del deutor, el qual queda redactat en els termes següents:

“Les costes processals i les costes d'execució del saig seran a càrrec del passiu del deutor en el expedients respectius i al moment de la classificació dels crèdits hi figuraran com a crèdits privilegiats.”

La **disposició final setena** dota de caràcter de llei qualificada la disposició final cinquena.

La **disposició final vuitena** encomana al Govern la publicació del text consolidat de la Llei del saig, així com de la Llei 44/2014, del 18 de desembre, de l'embargament i de la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de procediment civil i de la Llei 9/2005, del 21 de febrer, qualificada del Codi penal en un termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Finalment, la **disposició final novena** preveu que aquesta Llei entri en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*, llevat de l'article 20, pel que fa a la modificació de l'apartat 5 de l'article 38 de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, que pren efecte quan es nomenin els primers nuncis dels saigs.

III. Impacte econòmic

La modificació proposada no suposa cap càrrega econòmica que afecti els pressupostos generals de l'Estat ni els usuaris dels serveis prestats per les notaries.

IV. Perspectiva de gènere

La Llei 13/2019, del 15 de febrer, per a la igualtat de tracte i la no-discriminació estableix a l'article 5 que “el dret a la igualtat de tracte i a la no-discriminació informa, amb caràcter transversal, l'actuació de tots els poders públics. Les administracions públiques

l'han d'integrar en l'adopció i l'execució de totes les disposicions normatives i les polítiques públiques. En particular, els poders públics i les administracions públiques han d'integrar el principi d'igualtat de tracte i d'oportunitats entre dones i homes en totes les seves actuacions i en l'adopció i l'execució de les disposicions normatives i les polítiques públiques".

Tanmateix, es considera que una norma no té rellevància de gènere quan no afecta directament o indirectament persones, o, fent-ho, afecta de forma molt limitada l'accés als recursos econòmics i socials de les dones i els homes, la seva participació en els àmbits de presa de decisions, o les normes socials i els valors que influeixen en l'origen i el manteniment de les desigualtats de gènere.

En aquest sentit, la modificació de la Llei del saig proposada no té una repercussió directa o indirecta pel que fa a les qüestions de gènere.

VI. Conclusió

La modificació de la Llei 43/2014, del 18 de desembre, del saig, en els termes exposats en aquesta memòria, té com a finalitat facilitar l'aplicació de la Llei i millorar certs aspectes de la professió del saig que s'han posat de manifest durant el transcurs d'aquests cinc anys, i sempre amb la vocació de donar un millor servei públic i fer més garantista el procediment.

Escaldes-Engordany, 12 d'agost del 2021

Josep Maria Rossell Pons
Ministre de Justícia i Interior